

Arrest

nr. 276 777 van 31 augustus 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 11 februari 2022, tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 maart met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor verzoeker en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 25 augustus 2021 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in. Op 11 februari 2022 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten

In uitvoering van artikel 52. § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het Grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 25/08/2021 werd ingediend door:

Naam: B.
Voornaam: M.
Nationaliteit: Marokko
Geboortedatum: (...)1979
Geboorteplaats: Ain Zohra, Marokko
Identificatienummer in het Rijksregister: xxx
Verblijvende te : (...) 2 140 Borgerhout (Antwerpen)

om de volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bestaansmiddelen van de ouder die het verblijfsrecht aanvraagt, bewijs ziektekostenverzekering geldig in België.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Eerste en enige middel:

Schending van de artikelen 40bis en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, artikel 8 EVRM, Schending van het artikel 52 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, Schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker diende op 25.08.2021, in de hoedanigheid van vader (bloedverwant in opgaande lijn) van zijn minderjarig kind dat burger is van de Unie, een aanvraag in. Dat verzoeker echter dd. 11.02.2022 een beslissing ontving, waarbij het verblijf van meer dan drie maanden werd geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten. De verwerende partij weigerde in casu het verblijf van meer dan drie maanden aan verzoekende partij omdat hij niet binnen de gestelde termijn de documenten zou hebben voorgelegd. Verzoeker woont samen met zijn partner en minderjarig kind. Bijgevolg dient er getoetst te worden aan artikel 8 van het EVRM. De kernvraag dient te worden beantwoord, namelijk of de staat binnen haar beleidsmarge een billijke afweging gemaakt heeft tussen de concurrerende belangen van het individu en het algemeen belang (zie EHRM 28 juni 2011, Nuñez/Noorwegen, §§ 68-69). De beleidsmarge van verdragsluitende staten wordt overschreden wanneer staten geen billijke afweging maken tussen het algemeen belang enerzijds, en het belang van het individu anderzijds. Of het nu een negatieve verplichting of een positieve verplichting betreft, in beide gevallen dienen de genomen maatregelen gerechtvaardigd en proportioneel te zijn. Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben. De toepassing van de Vreemdelingenwet moet aan de voorwaarden van artikel 8 van het EVRM worden getoetst (cf. RvS 26 mei 2009, nr. 193.522).

Het Hof benadrukte dat in situaties waarbij kinderen betrokken zijn, de elementen van migratiecontrole moeten worden afgewogen tegen het belang van het kind. Het belang van het kind vormt een essentiële overweging die moet worden meegenomen in de belangenafweging vereist onder artikel 8 van het EVRM. Hoewel het belang van het kind op zich niet beslissend is, moet aan dit belang een zeker gewicht worden toegekend. Dit betekent dat nationale overheden, in beginsel, aandacht moeten besteden aan elementen met betrekking tot de uitvoerbaarheid, haalbaarheid, proportionaliteit van een verblijfs- en/of verwijderingsmaatregel die wordt getroffen ten aanzien van een ouder en deze moeten beoordelen in het licht van het belang van de betrokken kinderen. Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat een correcte belangenafweging vereist waarbij rekening wordt gehouden met de concrete omstandigheden die de individuele zaak kenmerken. In het Arrest Jeunesse wordt gesteld dat rekening dient te worden gehouden met het hoger belang van het kind. De weigeringsbeslissing heeft geenszins rekening gehouden met het hoger belang van het kind. Verzoeker heeft een kind:

- B. M.

Er werd door de burgemeester onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker. Het feit dat er aangehaald wordt dat er geen documenten zijn voorgelegd geweest terwijl er duidelijk in een mail die naar de stad Antwerpen een bijlage was met de nodige documentatie die doorgestuurd konden worden

naar de Dienst Vreemdelingenzaken. (stuk 2) De burgemeester heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. 'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de burgemeester. Dat het middel bijgevolg ernstig is. Verwerende partij kan aldus niet op grond van de door haar gegeven motieven tot de conclusie komen dat niet voldaan is aan de vereiste voorwaarden van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging."

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 25 augustus 2021 een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger heeft ingediend in de gemeente Kapellen, in functie van zijn minderjarig Nederlands kind in toepassing van artikel 40bis, § 2, 5° van de Vreemdelingenwet:

*"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd : (...)
5° de vader of de moeder van een minderjarige burger van de Europese Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, voor zover de laatstgenoemde te zijnen laste is en hij daadwerkelijk over het hoederecht beschikt."*

Bij deze aanvraag voegde verzoeker de geboorteakte van zijn minderjarige Nederlandse dochter, zijn paspoort en een witte kinderpas van zijn dochter. Er werden geen andere stukken voorgelegd. Dit wordt niet betwist.

Op de bijlage 19ter van 25 augustus 2021 wordt uitdrukkelijk vermeld dat verzoeker ten laatste op 25 november 2021 de volgende stukken diende over te maken: bewijs voldoende en regelmatige bestaansmiddelen, bewijs niet ten laste van het OCMW en bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor lang verblijf.

In de loop van de procedure verhuisde verzoeker naar Antwerpen, waardoor de aanvraag verder werd afgehandeld in Antwerpen.

De kritiek dat wordt gesteld dat geen documenten zijn voorgelegd gaat uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Er wordt immers gemotiveerd dat de opgesomde gevraagde documenten niet werden voorgelegd doch hiermee wordt niet gesteld dat er wel bijkomende documenten werden overgemaakt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 25 november 2021, zijnde de uiterste datum van overmaking van bijkomende stukken, een aantal bijkomende stukken heeft overgemaakt aan de stad Antwerpen op een online formulier. Het betreft met name de attesten waaruit blijkt dat noch verzoeker noch zijn partner ten laste vallen van het OCMW. De gemachtigde van de burgemeester stelde echter vast dat niet alle nodige bijkomende documenten werden overgemaakt. Er werden geen stukken voorgelegd betreffende de bestaansmiddelen van verzoeker. Daarnaast bleef verzoeker in gebreke om een bewijs van de ziektekostenverzekering voor te leggen. Dit wordt overigens ook zo gemotiveerd in de bestreden beslissing. De gemachtigde van de burgemeester oordeelde niet op kennelijk onredelijke wijze dat niet alle gevraagde bijkomende documenten binnen de gestelde termijn van 3 maanden werden overgemaakt en dat de aanvraag tot een verblijfskaart van een familielid van de burger van de Unie diende te worden geweigerd. De opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit wordt niet aangetoond.

Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 8 van het EVRM. Hij stelt dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn gezinsleven. Bij gebrek aan verwijderingsmaatregel is een schending van het gezins- en/of privéleven niet aan de orde is en zijn beschouwingen daaromtrent niet dienstig. De schending van artikel 8 van het EVRM en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC